

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/2/2022
Identifikačné číslo spisu: 4420010432
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4420010432.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného Y. V. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 31. januára 2022 v Bratislave, o dovolaní obvineného Y. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 15. apríla 2021, sp.zn.4To/5/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného Y. V. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Zámky (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 10. decembra 2020, sp.zn.4T/53/2020 uznal obvineného Y. V. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

-dňa 30.07.2016 si na základe nájomnej zmluvy na automobil z 30.07.2016 pod zámienkou dočasného užívania prevzal osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat 1.9 TDI, EČV:V bielej farby, rok výroby 2001, VIN:S v hodnote 4.000,-Eur od poškodenej M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. V. č. XX, O. K., ktorá bola v tom čase oprávnenou užívateľkou uvedeného vozidla s tým, že jej uvedené vozidlo vráti dňa 30.08.2016, pričom následne dňa 31.07.2016 predmetné vozidlo inzeroval na internetovej stránke www.bazos.sk s ponukou na predaj a v ten istý deň ho bez vedomia a súhlasu poškodenej M. E., ako aj bez vedomia a súhlasu majiteľa vozidla - poškodenej L. M., predal a odovzdal tretej osobe - kupujúcemu L. M. za sumu 1.750,-Eur, čím spôsobil majiteľke vozidla - poškodenej L. M., nar.XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, V., škodu vo výške 4.000,-Eur.

Za to okresný súd uložil obvinenému podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h) a m) Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Okresný súd mu taktiež uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest

prepadnutia veci, a to 1 ks kovových nožníc a 1 ks baterky. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, uložený obvinenému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/188/2016 z 26. augusta 2016, obvinenému doručeným dňa 26. augusta 2016 a právoplatnom dňa 11. novembra 2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený riadne a včas odvolanie pre nesprávnosť výroku o treste, ktoré Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 15. apríla 2021, sp. zn. 4To/5/2021 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti naposledy uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený, vo svoj prospech v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom ustanoveného obhajcu dovolanie, a to z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený poukázal na skutočnosť, že jeho právo na obhajobu malo byť „oklieštené“ v prípravnom konaní, keďže sa nemohol zúčastniť úkonu preštudovania vyšetrovacieho spisu naplánovaného na 25. septembra 2020 (správne 25. septembra 2019- pozn. dovolacieho súdu), pretože bol dodaný do výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. V jeho trestnej veci mu bolo následne umožnené preštudovať vyšetrovací spis v priestoroch Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra dňa 22. júla 2020. Podľa názoru obvineného z toho vyplýva, že jeho obrana už bola „neúčinná pre odstup času a nemožnosť doložiť relevantné dôkazy“. Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a znovu u obvineného rozhodol o vine a treste (upustil u neho od potrestania).

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej tiež „prokurátor“). Prokurátor vyjadril presvedčenie, že v prípravnom konaní nedošlo k žiadnemu a už vôbec nie k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu v súvislosti s úkonom preštudovania vyšetrovacieho spisu obvineným. V tejto súvislosti poukázal na postup prokuratúry v predmetnej trestnej veci, ktorý spočíval v tom, že keď sa prokuratúra dozvedela, že obvinený sa nezúčastnil úkonu preštudovania spisu dňa 25. septembra 2019, pretože bol dodaný do výkonu trestu odňatia slobody, vzala späť už medzitým podanú obžalobu práve preto, aby sa trestná vec vrátila do prípravného konania a umožnila mu preštudovanie vyšetrovacieho spisu v novom termíne. Súčasne, aby obvinenému umožnila si zvoliť obhajcu, pretože jeho dodaním do výkonu trestu v inej trestnej veci nastal dôvod jeho povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Následne bol vyrozumený o novom termíne preštudovania vyšetrovacieho spisu na 22. júla 2020, čo on, ako aj jeho obhajca využili, osobne sa zúčastnili preštudovania spisu, pričom doplnenie vyšetrovania nenavrhl. Argumentácia obvineného o neúčinnosti jeho obrany s „ohľadom na odstup času“ nemá podľa prokurátora žiadne opodstatnenie, keďže mu bolo umožnené, aby vykonával svoje procesné práva ohľadom preštudovania vyšetrovacieho spisu v náhradnom termíne. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c) Tr. por.

K vyjadreniu prokurátora sa obvinený, ani jeho obhajca už bližšie písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

V prejednávanej trestnej veci rozhodol okresný súd v úvode označeným rozsudkom o vine a treste obvineného Y. V. na hlavnom pojednávaní konanom 10. decembra 2020, ktorému predchádzalo

vyhlásenie o vine zo strany dotknutého obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal kladne („áno“). Následne súd prvého stupňa, po vyjadrení súhlasu prokurátora, uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obvineného o jeho vine a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že nevykoná dokazovanie ohľadom skutku ku ktorému sa obvinený priznal.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnutelné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Obvinený v danej veci podal v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku odvolanie proti výroku o treste (nie aj proti výroku o vine) rozsudku okresného súdu, ktoré krajský súd ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Z dovolania obvineného a jeho dôvodov plynie, že obvinený v uvedenej trestnej veci namieta zásadné porušenie jeho práv na obhajobu.

Z citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku vyplýva, že proti rozsudku súdu prvého stupňa po prijatí vyhlásenia obvineného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, možno podať dovolanie iba z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Aj keď v § 257 ods. 5 Trestného poriadku nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorému toto právo prislúcha, treba ho vykladať v spojení s ustanovením § 369 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že oprávnený na podanie dovolania v tomto prípade je len minister spravodlivosti (na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby), a to z dôvodu, že ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa (viď. primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 12/2017). Rozhodnutie súdu prvého stupňa po prijatí vyhlásenia o vine je totiž, čo do výroku o vine, vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku, odvolaním obvineného nenapadnutelné, obvinený nie je podľa § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku oprávnený na podanie odvolania proti takémuto rozhodnutiu, pritom na podanie dovolania je obvinený podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku oprávnenou osobou len za predpokladu, že ide o právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa a vychádzajúc z ustanovenia § 372 ods. 1 Trestného poriadku len za splnenia podmienky, že súd druhého stupňa meritorne rozhodol (vecou sa meritorne zaoberal) o odvolaní podanom obvineným ako oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že v posudzovanom prípade bolo dovolanie podané neoprávnenou osobou, a preto ho dovolací súd na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Nad rámec uvedeného, dovolací súd dodáva, že obvineným vytýkaná vada - opakovanie úkonu preštudovania spisu podľa § 208 ods. 1 Trestného poriadku dňa 22. júla 2020 pri skončení vyšetrovania, potom čo obvinený sa z dôvodu nástupu do výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci nemohol zúčastniť predchádzajúceho termínu preštudovania spisu dňa 25. septembra 2019, nepredstavuje zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Dovolací súd sa stotožnil s vyjadrením a argumentáciou prokurátora, nakoľko v prípade obvineného, prokuratúra po preverení dôvodu prečo sa obvinený nezúčastnil preštudovania spisu dňa 25. septembra 2019 (nástup výkonu trestu v inej trestnej veci), vzala následne podanú obžalobu na obvineného späť (viď. č. 1. 799 spisu), v dôsledku čoho sa trestná vec obvineného znovu vrátila do štádia prípravného konania. Následne dňa 22. júla 2020 obvinený a jeho obhajca preštudovali vyšetrovací spis v čase od 09.40 hod. do 10.30 hod. (viď. zápisnica založená na č.1.848 spisu), pričom tak obvinený, ako aj jeho obhajca, nemali žiadne návrhy na doplnenie vyšetrovania. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že práva obvineného

vyplývajúce z ustanovenia § 208 ods. 1 Trestného poriadku boli v prípravnom konaní v plnej miere zachované. Námietka obvineného o údajnej nemožnosti „účinne sa brániť pre odstup času“ je neakceptovateľná, pretože opakovaním úkonu preštudovania spisu dňa 22. júla 2020, boli jeho práva naplnené (právo preštudovať spis prípadne právo podať návrh na doplnenie vyšetrovania) a obvinený mal dostatok času na prípravu obhajoby, aj za pomoci obhajcu (na rozdiel od preštudovania spisu dňa 25. septembra 2020), keďže v tom čase boli u obvineného splnené dôvody povinnej obhajoby (§ 37 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku). Na podklade vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že v prípade dovolania obvineného je naplnený aj ďalší zákonný dôvod pre odmietnutie jeho dovolania podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, pretože je zřejmé, že nie je naplnený dôvod jeho dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Na poklade vyššie uvedeného rozhodol najvyšší súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.